

Najstariji pčelar Udruženja pčelarskih udruga Primorsko-goranske županije, a vjerojatno i šire

Pčelu treba voljeti, bez nje nema života

Ne bih mogao zamisliti život bez pčela. Najviše volim čuti zvuk pčele, on je kao simfonija koja umiruje čovjeka. Volim ja njih, a vole i one mene! Ne bojim ih se i radim bez rukavica, kaže Petrić

Bruna MATIČIĆ
Snimio Marko GRACIN

“**Jedite med!**
Kada bi

ljudi svakodnevno konzumirali med, bili bi bogatiji, zdraviji i veseliji

Osamdesetosmogodišnji Đuka Petrić iz Opatije istaknuti je i strastveni pčelar koji pčelari pune sedamdeset i četiri godine i s toliko godina i dugogodišnjim stažem u pčelarstvu, najstariji je pčelar Udruženja pčelarskih udruga Primorsko-goranske županije, odnosno Primorsko-goranskog pčelarskog saveza, a vjerojatno i šire. U pčelarstvo se je zaljubio još kao dječak promatrajući i pomažući ocu u pčelinjaku, a s trinaest godina od oca je dobio prvu vlastitu košnicu o kojoj je morao voditi brigu.

- Moj otac bio je pčelar i na mene je prenio veliku ljubav prema pčelama. Kada je vidio koliko me već kao dijete zanimaju pčele i pčelarstvo, u trinaestoj godini darovao mi je prvu košnicu. Ne mogu opisati koliko sam tada bio radostan. Od tada sam svakoga dana odlazio u pčelinjak i sa zanimanjem pratio pčele kako marljivo rade i tako učio, započeo je svoju životnu pčelarsku priču.

Pčelinja simfonija

Ovaj zaljubljenik u pčele i pčelarstvo već je tada znao da će se pčelarstvom baviti cijeloga života.

- Nastavio sam očevu djelatnost

ĐUKA PETRIĆ

pčelari pune 74 godine

Đuka Petrović ljubav prema pčelama naslijedio je od oca i prenio na djecu i unuke

rukavica! S pčelama sam sretan čovjek! Moja ljubav prema pčelama je neizmjenjiva, i to me drži. Imam puno godina,

ali psihički i fizički sam zdrav, objašnjava nam uzbuđeno Đuka Petrić.

Osim pčela, voli i pčelinje proizvode.

- Za ljudski život pčele znače sve! Pčelu treba voljeti, a bez pčela ne bi bilo života na Zemlji, rekao je Albert Einstein. Osim što opravljanjem donose prinose hrane, nema ništa zdravije od pčelinjih proizvoda. Ja svako jutro pijem kavu s medom, a konzumiram i propolis i polen, rekao je Petrić kojemu su pčele darovale dug i zdrav život.

Obiteljska tradicija

Đuka Petrić od oca je osamdesetih godina u potpunosti preuzeo pčelarsku djelatnost. Tada je imao najviše pčelinjih zajednica te vrcao oko tristo kilograma meda na godinu. Kasnije je broj košnica smanjio na dvadeset i taj broj zadržao dugo godina. Više od toga, kaže, nije mu ni trebalo jer med nije prodavao, već ga poklanjao obitelji i prijateljima, a uz posao, pčelinjak mu je predstavljao mjesto za uživanje i opuštanje. Svojih dvadesetak pčelinjih zajednica koje je držao u vrtu iza svoje kuće u Opatiji nedavno je odlučio podijeliti, nakon što je u blizini izgrađena nova zgrada. U vrtu je ostavio tek nekoliko košnica jer ne može zamisliti jutro bez da vidi pčele, dok je ostatak podijelio unuci, obitelji i prijateljima na koje je prethodno prenio svoju strast.

- Ljubav prema pčelama i znanje o pčelarstvu naslijedio sam od oca i prenio ih na svoju djecu i unuke, ali i na dvogodišnjeg praunika koji danas sa zanimanjem prati kada radim s pčelama i košnicama, rekao je Petrić kojemu je bavljenje pčelarstvom sada već obiteljska tradicija.

Nema mira

Đuka Petrić je još prošle godine bio član Upravnog odbora Hrvatskog pčelarskog

Đuka i njegove pčele

Brojne nagrade

Strastveni pčelar, Đuka Petrić praktičnim je radom i s puno ljubavi tijekom svog pčelarskog životnog iskustva puno naučio i svoje bogato znanje za života nesebično je dijelio s ostalima te je za svoja postignuća u pčelarstvu, ali i kao inovator, predavač i promotor pčelarstva, primio brojne nagrade i priznanja. Od 1992. godine, kada je počeo pčelari na liburnijskom području, radom i zalaganjem dao je izuzetan doprinos razvoju i unapređenju pčelarske prakse u Primorsko-goranskoj županiji i cijeloj Republici Hrvatskoj, te ostavio veliki i trajan trag. Osam godina bio je predsjednik Pčelarske udruge Učka iz Opatije, kojoj je svojevremeno darovao i ime. Tijekom vodstva posvetio se govoriti o značaju pčelarstva, bio je mentor mnogim pčelarima na ovom području i u mnogih je pobudio interes za bavljenjem pčelarstvom. Svojom energijom i upornošću ojačao je udruhu i postigao nezabilježen porast broja pčelara na Liburniji. Naime, s 18 članova, udruha je u to vrijeme dostigla broj od 134 člana s ovoga područja. Osim toga, pčelarima je pružio formalni oblik edukacije, organizirajući svake godine pčelarske škole u kojima su obuke obavljali razni stručnjaci i sveučilišni profesori te nove pčelare učili praksi i tehnologiji pčelarenja. Također, organizirao je brojna predavanja u dječjim vrtićima i osnovnim školama s ciljem da najmlađe stanovnike senzibilizira i educira o važnosti pčelarstva te potakne na korištenje pčelinjih proizvoda, meda, propolisa i polena. Godine 2014. kao predsjednik Pčelarske udruge Učka osmislio je i organizirao Medenjak z' Opatije, što je ujedno bila i prva smotra pčelarstva u Primorsko-goranskoj županiji. Ova manifestacija predstavlja centralno mjesto okupljanja primorsko-goranskih pčelara s ciljem promocije pčelarstva, edukacije pčelara i građanstva, predstavljanja i ocjenjivanja kvalitete najboljih medova i tijekom godina je postala jedna od najvažnijih i najposjećenijih pčelarskih manifestacija u Hrvatskoj.

“**Ljubav prema pčelama i znanje o pčelarstvu naslijedio sam od oca i prenio ih na svoju djecu i unuke, ali i na dvogodišnjeg praunika koji danas sa zanimanjem prati kada radim s pčelama i košnicama**

saveza gdje je aktivno sudjelovao u programima unapređenja suvremenog pčelarstva i dijelio svoje bogato iskustvo i ideje, a danas djeluje kao član pravog Primorsko-goranskog pčelarskog saveza i, kaže, ima više ideja nego vremena da ih ostvari.

- Još uvijek nemam mira. S osamdeset godina sam, kao najstariji polaznik, prošao edukaciju u području senzorske analize meda i obuku za ocjenjivača meda i trenutno sam pokrenuo inicijativu da se napravi spomenik pčeli u svim turističkim mjestima diljem naše županije, naglasio je Petrić.

Uvjeren je da druženje s

pčelama potiče čovjeka da bude aktivan i produljuje život.

- Mislim da čovjek ne treba izgubiti volju dok je živ! Kao što ljudi imaju potrebu izaći u šetnju, tako ja moram svakoga dana otići k' pčelama i konzumirati njihove proizvode, rekao je Đuka Petrić koji i u ovim godinama aktivno pčelari i ima volju za pčelarstvom. Ono što tvrdi jest da su mu upravo pčele darovale dobro zdravlje te dug, sretan i ispunjen život, a čitateljima poručuje:

- Jedite med! Kada bi ljudi svakodnevno konzumirali med, bili bi bogatiji, zdraviji i veseliji!

Institut u Kastvu

Uz Branka Vidmara iz udruge Biopčela i doc. dr. sc. Dražena Lušića s Katedre za zdravstvenu ekologiju Medicinskog fakulteta u Rijeci, pokrenuo je inicijativu za osnivanjem Hrvatskog pčelarskog instituta u Kastvu, ustanovu posvećenu očuvanju i promociji pčelarstva. Time bi Kastav postao nacionalna referentna točka za pčele u kojem bi se provodili istraživački programi vezani za hrvatsko pčelarstvo, kao i ocjenjivanje kakvoće i sigurnosti pčelinjih proizvoda. Institut u Kastvu još nije dobio svoje obrise, ali hoće u skorijoj budućnosti, nada se Đuka Petrić.